

288

2828-2837

IV. "Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma"

2828 "Add meg nekünk": milyen szép a gyermekek bizalma, akik mindent Atyjuktól várnak: aki "fölkelti napját jókra is, gonoszokra is, esőt ad igazaknak is, bűnösöknek is" (Mt 5,45), és minden élőknek "eledelt ad a maga idejében" (Zsolt 104,27). Jézus ezt a kérést tanítja nekünk: ez valójában dicsőíti a mi Atyánkat, mert elismeri, hogy Ő mennyire jó minden jóság fölött.

2829 Az "add meg nekünk" a Szövetség kifejezése is: mi az Övé vagyunk és Ő a miénk, értünk van. De a "nekünk" Istent az összes ember Atyjának is elismeri, és mindenkiért kérjük Őt, szolidárisan szükségleteikkel és fájdalmaikkal.

2830 "Kenyerünket". Lehetetlen, hogy az Atya, aki nekünk életet ad, ne adná az élethez szükséges eledelt és minden "megfelelő" anyagi és lelki jót hozzá! A Hegyi Beszédben Jézus ezt a gyermeki bizalmat sürgeti, mely együttműködik a mi Atyánk gondviselésével. Egyáltalán nem tesz tétlenné, hanem azt akarja, hogy megszabaduljunk minden szorongó nyugtalanságtól és aggodalmaskodástól. Isten fiainak gyermeki ráhagyatkozása ilyen:

"Az Isten országát és igazságát keresőknek azt ígéri, hogy minden megadatik nekik hozzá: mivel ugyanis Istené minden, semmije nem hiányzik annak, aki Istent magának mondja, ha ő maga nem hiányzik Istennek."

2831 De azok jelenléte, akik a kenyér hiánya miatt éheznek, e kérés más mélységét nyitja meg. Az éhség drámája a világban az igazságban imádkozó keresztényeket arra hívja, hogy hatékony felelősséget vállaljanak testvéreikért, mind egyéni eljárásukban, mind az emberi családdal való szolidaritásban. Az Úr imádságának e kérése nem választható el sem a szegény Lázárról, sem az utolsó ítéletről szóló példabeszédektől.

2832 Mint kovász a tésztában, úgy kell áthatnia az Ország újdonságának Krisztus Lelkével a földet. Ennek abban kell megnyilvánulnia, hogy az igazságosság érvényesül a személyes és társadalmi, gazdasági és nemzetközi kapcsolatokban, nem feledve, hogy igazságos struktúra lehetetlen olyan emberek nélkül, akik igazak akarnak lenni.

2833 A "mi" kenyerünkről van szó: az "egy"-ről "sokaknak". A boldogságok szegénysége a megosztás erénye: arra szólít föl, hogy az anyagi és lelki javakat adjuk tovább és osszuk meg, nem kényszerből, hanem szeretetből, hogy egyesek bősége segítsen mások ínségén.

2834 "Imádkozzál és dolgozzál!" "Úgy imádkozzatok, mintha az egész Istentől függene, és úgy dolgozzatok, mintha az egész tőletek függene." Munkánk végeztével az eledel a mi Atyánk ajándéka marad; jó dolog Tőle kérni és hálát adni Neki érte. Ez az asztali áldás értelme a keresztény családban.

2835 Ez a kérés és a vele járó felelősség egy másik éhségre is érvényes, amitől elpusztulnak az emberek: "Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, mely Isten ajkáról származik" (Mt 4,4), azaz az Ő Igéjével és az Ő Lelkével. A keresztényeknek minden erővel azon kell lenniük, hogy "a szegényeknek hirdessék az evangéliumot". Ugyanis vannak, akik éhséget éheznek a földön, "nem kenyérre éheznek, nem a vízre szomjaznak, hanem az Úr igéjét akarják hallani" (Ám 8,11). Emiatt e negyedik kérés sajátosan keresztény értelme az élet Kenyerére vonatkozik: Isten igéjére, melyet a hitben kell fogadnunk, és Krisztus Testére, melyet az Eucharishtiában veszünk magunkhoz.

2836 A "ma" a bizalom kifejezése is. Az Úr tanítja ezt; a mi vakmerőségünk ezt nem találhatta ki. Mivel elsősorban az Ő ígéről és az Ő Fiának Testéről van szó, ez a "ma" nemcsak a mi halandó időnké: Isten "mai napja":

"Ha naponta veszed, számodra naponta 'ma' van. Ha a ma számodra Krisztus, akkor számodra naponta föltámad. Hogyan? 'Az én Fiam vagy te, én ma szültelek téged' (Zsolt 2,7). Tehát akkor van 'ma', amikor Krisztus föltámad."

2837 "Mindennapi". Az Újszövetség a görög "epioúszion" (mindennapi) szót másutt nem használja. Kronológiai értelemben pedagógiai célzatú megismétlése a "ma" szónak, hogy megerősítsen a "kivétel nélküli" bizalomban. Minőségi értelemben azt jelenti, ami az élethez szükséges, tágabban a fönmaradáshoz elegendő javakat. Szó szerint (epioúszion = lényeg fölötti) közvetlenül az élet kenyerét, Krisztus Testét és "a halhatatlanság orvosságát" jelenti, mely nélkül nincs bennünk élet. Végül ha az előző szóval összekapcsoljuk, nyilvánvaló a mennyei értelem: a "nap", melyről itt szó van, az Úr napja, az Ország lakomájának napja, melyet az Eucharisziában, az eljövendő ország kóstolójában elővételezünk. Emiatt kell az eucharisztikus liturgiát "minden nap" ünnepelni.

"Az Eucharisztia tehát mindennapi kenyérünk (...). Az erő ugyanis, amit jelent, az egység, hogy az Ő testébe beépítve, tagjaivá válva az legyünk, amit magunkhoz veszünk. (...) És hogy az Egyházban naponta olvasmányokat hallgattok, az mindennapi kenyér; az is, hogy himnuszokat hallgattok és mondotok, mindennapi kenyér. Ezek ugyanis szükségesek zarándokutunkhoz."

A mennyei Atya buzdít bennünket, hogy mint mennyei gyermekek kérjük a mennyei Kenyeret. Krisztus "a kenyér, akit elvetettek a szűzben, megkelt a testben, megdagasztottak a szenvedésben, megsütöttek a sír kemencéjében, föltálmadják a templomokban, leteszik az oltárokra, és Ő maga szolgálja föl a híveknek naponta mint mennyei eledelt".